

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 3 kwietnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris — Francja) — Philippe Derouin przeciwko Union pour le Recouvrement des Cotisations de Sécurité Sociale et d'Allocations Familiales de Paris — Région parisienne (Urssaf)

(Sprawa C-103/06) ⁽¹⁾

(Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących — Rozporządzenie (WE) nr 1408/71 — Osoba prowadząca działalność na własny rachunek, zamieszkująca i prowadząca działalność we Francji — Powszechna składka na ubezpieczenie społeczne — Składka na spłatę zadłużenia systemu zabezpieczeń społecznych — Uwzględnienie dochodów uzyskanych w innym państwie członkowskim i podlegających tam opodatkowaniu na podstawie umowy międzynarodowej o unikaniu podwójnego opodatkowania)

(2008/C 128/05)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunale des affaires de sécurité sociale de Paris (Francja)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Philippe Derouin

Strona pozwana: Union pour le Recouvrement des Cotisations de Sécurité Sociale et d'Allocations Familiales de Paris — Région parisienne (Urssaf)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris — Wykładnia rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i zaktualizowanym rozporządzeniem Rady (WE) nr 2001/83 z dnia 2 czerwca 1983 r. (Dz.U. L 230, str. 6) — Uwzględnienie na potrzeby obliczenia podstawy wymiaru powszechnej składki na ubezpieczenie społeczne i składki na spłatę zadłużenia systemu zabezpieczeń społecznych należnych od osoby prowadzącej działalność na własny rachunek i podlegającej francuskiemu ustawodawstwu socjalnemu dochodów uzyskanych przez nią w innym państwie członkowskim i podlegających tam opodatkowaniu na podstawie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania

Sentencja

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin

przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i zaktualizowanym rozporządzeniem Rady (WE) nr 307/1999 z dnia 8 lutego 1999 r. należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się ono temu, aby państwo członkowskie, którego przepisy socjalne mają jako jedyne zastosowanie względem osoby prowadzącej działalność na własny rachunek i zamieszkującej na terytorium tego państwa, wykluczało z podstawy wymiaru składek takich jak powszechna składka na ubezpieczenie społeczne i składka na spłatę zadłużenia systemu zabezpieczeń społecznych dochody uzyskane przez tego pracownika w innym państwie członkowskim na podstawie, w szczególności, umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania podatkiem dochodowym

⁽¹⁾ Dz.U. C 108 z 06.05.2006.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 1 kwietnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle (wcześniej Cour d'arbitrage) — Belgia) — Gouvernement de la Communauté française, Gouvernement wallon przeciwko Gouvernement flamand

(Sprawa C-212/06) ⁽¹⁾

(System ubezpieczenia opiekuńczego ustanowiony przez podmiot wchodzący w skład federacji tworzącej państwo członkowskie — Wylączenie osób mających miejsce zamieszkania na części terytorium krajowego innej niż część, podlegająca kompetencji tego podmiotu — Artykuły 18 WE, 39 WE i 43 WE — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71)

(2008/C 128/06)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour constitutionnelle (wcześniej Cour d'arbitrage)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gouvernement de la Communauté française, Gouvernement wallon

Strona pozwana: Gouvernement flamand

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour constitutionnelle (wcześniej Cour d'arbitrage) (Belgia) — Wykładnia art. 18, 39 i 43 traktatu WE oraz art. 2, 3, 4, 13, 18, 19, 20, 25 i 28 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 lipca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących

działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemierzających się we Wspólnocie (Dz. U. L 149 str. 2) ze zmianami — Możliwość zastosowania systemu ubezpieczenia opiekuńczego do osób zatrudnionych w regionie niderlandzkojęzycznym lub w dwujęzycznym regionie stołecznym Brukseli, które zamieszkują w jednym z tych regionów z wyłączeniem osób mających miejsce zamieszkania na innej części terytorium krajowego

Sentencja

1) Świadczenia z systemu takiego jak system ubezpieczenia opiekuńczego ustanowiony przez dekret Parlamentu flamandzkiego w sprawie systemu ubezpieczenia opiekuńczego (Decreet houdende de organisatie van de zorgverzekering) z dnia 30 marca 1999 r. zmienionego dekretem Parlamentu flamandzkiego zmieniającym dekret z dnia 30 marca 1999 r. w sprawie systemu ubezpieczenia opiekuńczego (Decreet van de Vlaamse Gemeenschap houdende wijziging van het decreet van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering) z dnia 30 kwietnia 2004 r., objęte są przedmiotowym zakresem stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemierzających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r. zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 307/1999 z dnia 8 lutego 1999 r.

2) Wykładni art. 39 WE i art. 43 WE należy dokonać w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu podmiotu wchodzącego w skład federacji tworzącej państwo członkowskie, takiemu jak uregulowanie dotyczące ubezpieczenia opiekuńczego ustanowione przez Wspólnotę flamandzką w wyżej wspomnianym dekrete z dnia 30 marca 1999 r. zmienionym dekretem Parlamentu flamandzkiego z dnia 30 kwietnia 2004 r., ograniczające objęcie systemem zabezpieczenia społecznego i skorzystanie ze świadczeń przez niego przewidzianych do osób, które bądź mają miejsce zamieszkania na terytorium podlegającym kompetencji tego podmiotu, bądź prowadzą działalność zawodową na tymże terytorium zamieszkując jednocześnie w innym państwie członkowskim, w zakresie w jakim ograniczenie to dotyczy obywateli innych państw członkowskich lub obywateli tego państwa, którzy skorzystali z prawa do swobodnego przemieszczania się w obrębie Wspólnoty Europejskiej.

3) Wykładni art. 39 WE i art. 43 WE należy dokonać w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu podmiotu wchodzącego w skład federacji tworzącej państwo członkowskie ograniczającemu objęcie systemem zabezpieczenia społecznego i skorzystanie ze świadczeń przez niego przewidzianych tylko do osób, które mają miejsce zamieszkania na terytorium tego podmiotu, w zakresie w jakim ograniczenie to dotyczy obywateli innych państw członkowskich, prowadzących działalność zawodową na terytorium tego podmiotu lub obywateli tego państwa, którzy skorzystali z prawa do swobodnego przemieszczania się w obrębie Wspólnoty Europejskiej.

(¹) Dz.U. C 178 z 29.7.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 3 kwietnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione — Włochy) — Miltizer & Münch GmbH przeciwko Ministero delle Finanze

(Sprawa C-230/06) (¹)

(Unia celna — Tranzyt wspólnotowy — Pokrycie długu celnego — Właściwe państwo członkowskie — Dowód wskazujący na prawidłową realizację procedury lub na miejsce w którym nastąpiło naruszenie — Termin — Odpowiedzialność głównego zobowiązanego)

(2008/C 128/07)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Miltizer & Münch GmbH

Strona pozwana: Ministero delle Finanze

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Corte suprema di cassazione — Wykładnia art. 11a rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1062 z dnia 27 marca 1987 r. w sprawie przepisów w celu wykonania procedury tranzytu wspólnotowego oraz niektórych uproszczeń tej procedury (Dz. U. L 107, str. 1) oraz art. 215 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. U. L 302, str. 1) — Zakończenie procedury w urzędzie celnym przeznaczenia poświadczonych przy użyciu fałszywych dokumentów — Termin wyznaczony na powiadomienie o fakcie, że przesyłka nie została przedstawiona w urzędzie celnym przeznaczenia — Stosowanie

Sentencja

1) W celu zbadania właściwości państwa członkowskiego, które przystąpiło do pokrycia należności celnych, do sądu krajowego należy określić, czy w chwili gdy zostało stwierdzone, że przesyłka nie została przedstawiona w urzędzie przeznaczenia, miejsce naruszenia lub nieprawidłowość mogło być ustalone. W takim przypadku art. 203 ust. 1 i art. 215 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny pozwalają wskazać, że właściwe w zakresie pokrycia długu celnego, jest państwo członkowskie, na terytorium którego zostało popełnione pierwsze naruszenie lub pierwsza nieprawidłowość, które można uznać za usunięcie spod dozoru celnego. Natomiast jeśli miejsce naruszenia lub nieprawidłowości nie może zostać w ten sposób ustalone, państwo członkowskie do którego należy urząd wyjścia jest właściwe w zakresie dokonania pokrycia należności celnych, zgodnie z art. 378 i 379 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia nr 2913/92.